

Háromezer felszólítást küldött ki a csatornamű-társulat

Behajthatják a nem fizetők tartozását

Megnőtt a forgalom a csatornamű-társulat ügyfélszolgálatán; nemrég ugyanis csaknem háromezer, a hozzájárulást nem fizető lakost szólítottak fel az elmaradás teljesítésére. Azok, akik csak most csatlakoznak a társulathoz, kérhetnek részletfizetést, de a kamatot és a mostanáig esedékes részleteket egy összegben kell megfizetniük.

Múlt héten ugrásszerűen megnőtt a forgalom az Érdi Csatornamű Vízgazdálkodási Társulat ügyfélszolgálatán – kigyóztak a sorok, egyfolytában csörögtek a telefonok. Ennek oka, hogy a csatornázatlan területen ingatlanlannal rendelkező, ám a társulathoz nem csatlakozó, az érdekeltségi hozzájárulás befizetését elmulasztó tulajdonosokat január elején levélben emlékeztették fizetési kötelezettségükre – ami esetükben nemcsak a hozzájárulás, hanem a be nem fizetett összeg utáni kamat megfizetését is jelenti. A levélben arra is felhívták a figyelmet, hogy ha az érintett tulajdonos nem fizet, a jegyző fogja behajtani a köztartozásnak minősülő összeget. Valamivel kevesebb, mint háromezer tulajdonos kapott most levelet. 2008 júliusában

a társulat megalakítása mellett döntött, annak a törvény erejénél fogva minden, a csatornázással érintett tulajdonos tagja lett. A hozzájárulás fizetése minden társulati tagra nézve egyformán kötelező. Szintén törvény írja elő, hogy a határidőre be nem fizetett hozzájárulást adók módjára kell behajtani – hangsúlyozta lapunknak Simó Károly, a társulat elnökhelyettese.

– Akik nem tudnak most sem egy összegben fizetni, még mindig kérhetnek részletfizetési kedvezményt. Aki ilyen szeretne, annak a mostanáig esedékes részleteket – amelyeket a társulat korábban részletfizetést kérő tagjai már évek óta fizetnek – illetve a kamatot egy összegben kell befizetnie (ez azoknak, akik egyáltalán nem fizettek hozzájárulást, 105 720 forint),

A szerző felvételei

A Szabadság téri irodában rendszerezően csöng a telefon, sok ügyfél így kér tájékoztatást. Van, hogy 130 hívást bonyolít le naponta a három munkatárs

sék, hiszen egy ma befizetett összeg kevesebbet ér, mint két éve. A kamat mértékét egyébként a küldöttgyűlésen keresztül maguk a tagok állapították meg – fűzte hozzá Simó Károly. Bizonyára sokan tudják, hogy az ügyfélszolgálat már nem az Alispán utcában fogadja az ügyfeleket, hanem a Szabadság téren, a Siker Üzletházban, egy, a réginél nagyobb irodahelyiségben, ahol három ügyintéző foglalkozik a társulat működésével összefüggő adminisztratív feladatok ellátásával.

– Feladataink közé tartozik a tagok és a befizetések nyilvántartása, az adatbázis kezelése, a banki átutalások intézése, az adásvétellel, örökösödéssel kapcsolatos átírás, vagyis a teljes adminisztráció. Az irodában hátralékot befizetni nem lehet, erre továbbra is postai csekken vagy bankon keresztül van mód. A tagok zöme egyébként csekken fizeti be a hozzájárulást, 1200-an a csoportos díjbeszedést választották, 1500-an pedig átutalással rendezik a részleteket. Tudni kell: a postán történő befizetésnek csekkenként százfórintos díja van, amit egy összegben, év végén számlázunk ki. Amennyiben a sárga csekkel, de nem a postán, hanem az OTP-ben fizetik be az aktuális részletet, azt nem terheli pluszki költség – mondta lapunknak Pásztor Józsefné, az iroda egyik munkatársa.

– A fenti adminisztratív feladatok mellett az ügyfelek felvilágosítását, az új részletfizetési megállapodások admi-

nisztrálását is mi végezzük. A megalakulás idején többen bizalmatlanságból nem csatlakoztak a társulathoz, azt hitték, hogy a projekt nem fog megvalósulni. Vannak olyanok is, akiknek Érdén csupán telkük van, de nem itt élnek. Utóbbiakat a földhivatali nyilvántartás alapján sikerült elérnünk. Sajnos, sokan, akik egyébként érdeklődtek a beruházás iránt, úgy látták, anyagi helyzetük nem teszi lehetővé a csatlakozást. Számukra az önkormányzat egy tavalyi határozat értelmében kérelemre visszatérítendő támogatást nyújthat.

– Nemcsak személyesen, de levélben, faxon, elektronikus úton is fordulhatnak hozzánk az ügyfelek, és telefonon is adunk tájékoztatást, vannak olyan napok, amikor akár 130 telefont is lebonyolítunk. Amikor kiküldjük az értesítő leveleket, igencsak megnő a forgalom az irodában. Ilyen időszakokban folyamatosan ügyfelekkel tárgyalunk, tehát türelmet kérünk azoktól, akik esetleg elsőre nem érnek el minket telefonon – zárta szavait Pásztor Józsefné.

Ádám Katalin

A szerkesztő jegyzete

Indulatok nélkül

Nagyon hamar elmúltak az ünnepek, a karácsony, meg az újév is, jönnek a dolgos hét-köznapiak. Meg – úgy tűnik – az indulatos, sőt, a hazudós hét-köznapiak is. Pszichológusok jobban a pletykát, a rémhírt, mint a valóságot. Jó, nem mindegy, de sajnos elég sokan. Természetesen sok mindent fel lehetne hozni a hiszékenyek védelmében, kezdve például olyan kommunikációs alap-tételekkel, miszerint a rossz hír mindig figyelemfelkeltőbb, mint a jó. Ha egy családfő hazamegy a munkából, kedvesen szól a gyerekeihez, feleségéhez, majd leülnek vacsorázni – ugye, semmi különös, mondhatni: kit érdekelt? De ha részegen megy haza, belerug a gyerekebe, felborítja az asztalt, az igen, az már hír, az már érdekes. A dolog persze ennél kicsit bonyolultabb, mert a jó dolgokat is lehet érdekesen találni, és a borzalmakon is inkább csak a bulvársajtó szeret „csámcsogni”, alantas emberi ösztönökre építve – de mindenesetre valahol itt van a dolog lényege.

Létezik ugyanis egy másik oldal is: az alattomos, manipulatív híresztelések kibocsátóinak, a szándékos hangulatrombolóknak, a demokratikus lehetőségekkel visszaélőknek az oldala. Mert vannak, akiknek ez okoz örömet, akik – például a számítógép klaviatúrája és a névtelenség mögött – így jutnak valamiféle kielégüléshez. Híresztelték például, hogy az egyik érdi iskola előtt olyan rossz átkelőhelyet építettek ki az önkormányzat, hogy az arra járó autók sorra gázolják el a gyerekeket. Utána jártunk, hogy megírjuk – nem volt igaz. Slágertéma volt, de most már egyre ritkábban bukkan fel a „csak összeszedik a csatornára

a pénzt, de soha nem fog megépülni” szöveg is.

Most az adózás a fő téma. Háromszoros, négyszeres ingatlanadó, egy düledező viskóért is, amit az egyedül élő kisnyugdíjas nem tud megfizetni – és aki nem néz utána, nem számolja végig a változásokat, még talán el is hiszi. Változások persze vannak, adónövekedés is van, de... ezen a ponton kell dönten. Milyen választ lehet adni hazudozóknak, hangulatrombolóknak, rémhírterjesztőknek? Igaz, van jó irányú fejlődés is: egyre kevesebben vannak a nevüket titkoló becsmélők, és ez jó dolog, de mit lehet kezdeni például egy ilyen internetes bejegyzéssel: „Ez a brutális adóemelés szinte a gyilkossággal azonos súlyú. Akinek csak 100 vagy 200 százalékkal nő az adója az még „jól” járt. Lesznek, akik 500, illetve 1000 százalékos adóemelést fognak tapasztalni.” Aztán kap még néhány rúgást a nagycsaládok egyesülete, hogy miért nem tiltakoznak, meg az egyházak is, hogy miért hallgatnak...

Nehéz indulatok nélkül elviselni ilyen eszközök, ilyen módszerek alkalmazását. Nyugalom, ép idegzet szükséges hozzá. A dolgok higgadt végiggondolása, tényekre szorítkozó leírása. Jelen lapszámban is, több helyen ezt a megoldást választottuk. Ez egyúttal annak is jelzése, hogy a pocskondiázók, a mindent becsmélők, a rágalmazók vegyék észre: nemcsak a tartalom, hanem a forma is lehet más, hiszen, mint tudjuk, a stílus már eleve minősíti a megszólalót.

Jelen! Ugyan!

mintegy tizenkétezen léptek be a társulatba, az eltelt két és fél év alatt pedig több mint kétezen csatlakoztak, vagyis több mint 14 000 társulati tag megfizette vagy részletekben fizeti már a hozzájárulást.

– Miután 2008-ban a csatornával el nem látott ingatlanok tulajdonosainak 71 százaléka

a fennmaradó részt pedig havi 2605 forinttal törlesztheti. Sokan kifogásolták a kamatterhet. Figyelembe kell venni azonban, hogy a tagok nagy része már befizette egészben vagy évek óta fizeti a hozzájárulást – velük szemben méltánytalan lenne elfogadni azt, hogy a most csatlakozók kamat nélkül fizes-

Fogadóóra

Kérdezzen a polgármestertől!

Interaktív műsorunk négyhetente csütörtök este jelentkezik.

Mit, mikor, hol, mennyiért?

Kérdezzen a polgármestertől!

Fogadóóra az Érd TV műsorán.

Várjuk jelentkezéséért!

Érd TV

e-mail: info@erdtv.hu

tel.: 06-23/523-686

2011. február 6-án vasárnap

Ételosztás

Iesz a Holló utcai nappali melegedőben Érd, Holló utca 3. (Bagoly utcából balra az első kis utca).

Gyermekek családokat, nyugdíjasokat is szeretettel várnak.

Az ételosztást magánzemélyek végzik az Adventista Fejlesztési és Segély Alapítvány támogatásával

Információ: Baksáné Szabó Anikó (06-20/367-3099)

Az Okmányiroda nyitva tartása 2011. január 3-ától:	
Hétfő	8.00–12.00 óráig 13.00–18.00 óráig
Kedd	8.00–12.00 óráig 13.00–16.00 óráig
Szerda	8.00–12.00 óráig 13.00–18.00 óráig
Csütörtök	8.00–12.00 óráig
	13.00–16.00 óráig
Péntek	8.00–11.00 óráig

Fontos telefonszámok

Mentők	104
Tűzoltóság	105
Rendőrség	107
Érdi Polgárőrség	06-23/374-459 06-30/621-2596
Érdi Rendőrkapitányság	06-23/365-007
Közterület-felügyelet	06-80/204-571
Érd Megyei Jogú Város Polgármesteri Hivatal	06-23/365-132

A két ünnep – karácsony és Újév – között, az álom és az ébrenlét határán, bekerültem egy régi osztályom iskolapadjába. Azt álmodtam, hogy névsorolvasás van. Később kitégultak a falak, eltűntek az iskola padjai. Valahol, mintha egy végtelen nagy mezőn álltunk volna. A neveket felsoroló hangja pedig mintha ércs baritonra váltott volna át. Egy-egy név elhangzása után a válasz reá mindig vagy pattogó „Jelen!” volt, vagy döbbsent némaság következett. A döbbsent csendet követően pedig, felváltva, ilyen üzeneteket hallottunk: elhunyt, meghalt, elhalálozott, eltávozott, régen meghalt, sőt az is elhangzott: „meg sem született.”

Hogyan? Meg sem született, mégis felolvassák a nevét? Ilyen kijelentést nem szoktam hallani. Mert – hűledeztem – a nevét ugyan mondják, de meghalt úgy, hogy meg sem született? Nem volt nehéz rájönnöm: az anyaméhben megfogant, de a „nem kívánt terhesség” jelszavával „angyallá tett” emberkékről van szó. Ha idelent senki sem számol el az életükkel, Odafönt mégis tudják, hogy megfosztották őket a világrajövetel, az élet lehetőségétől. Mennyien lehetnek? Az ötvenes évek közepétől, legalább hat évtizedet számítva, úgy kétmillióan. Ennyivel több magyar élhetne most a Kárpát-medencében! A meg nem születésükért kit hibáztassunk? A válasz: csakis magunkat! Igen, mert elősegítettük vesztüket, hiszen hallgattunk. Ha nem is tudtunk ellene tenni, mégis, hallgatólágosan beleegyeztünk halálukba.

Jelen!

Manapság azért is mi vagyunk a felelősek, hogy az évente szokásos gyermekáldás felében sem részesülünk, s lassan elfogynak az újszülöttek, hogy ilyen mértékben és tempóban előregszik nemzetünk.

Hallom és sorolom magamban a neveket. Ó, hányan haltak meg az ismerősök, barátok, családtagok közül! És közülük egyre többen fiatalok vagy javakorbeliek, akik nem érik meg a nyugdíjas kort. A felgyorsult élettempó, a romló gazdasági helyzet, a stressz okozta gondok viszik el őket idő előtt. Jószérével minden vér szerinti családtagom, a nagyszülők, a szülők, a testvérek, mind elmentek. Arra viszont elégedetten gondolok, hogy azért ők itt vannak velünk. Igen, jelen vannak, mert nincs nap, hogy ne emlegetnénk őket, hogy ne gondolnánk rájuk. Olykor látom mozdulataikat, hallom a hangjukat. Bizonyosan mindnyájan így vagyunk ezzel. Eközben folyik a névsorolvasás.

Mikor a nevemet hallom, kissé meghatódva és kételkedve, de azért öntudatosan ejtem ki a számon: Jelen! Igen, mert aki megéri egészségben a nyolcvan, nyolcvanötödik évét, s azon is túljut, az a Teremtő kegyelmének érezheti minden percét, óráját, napját. Most feleségem nevét hallom, s ő is határozottan feleli, hogy Jelen! Hála Istennek, karnyújtásnyira kilencvenedik évétől, a

házban és a kertben tevékenyes dolgozik. Kertünk legfiatalabb fenyőjét, amelyet most belepett a hó, tavaly január derekán ő ültette el, mégpedig tudtom nélkül, szinte lopva, megásta a fenyő gödrét, aztán a fenyőt mindvégig szakszerűen ellátta.

Már ébren vagyok és furcsa álmom jelentésén tűnődöm, amikor felmerül bennem a múltból egy a jelennek kapcsolatos ifjúkori „kalandom.” Mert bizony azzá szelődült az elmúlt évtizedek alatt. A múlt század harmincas éveiben a leventefoglalkozásra járva, ez volt a kötelező köszöntés: „Szebb jövőt!” De hát mindegy, a szebb jövőről beszélt, tanárainktól kezdve, az igazgatókon át a politikusokig mindenki arra buzdított, hogy szebb jövőnk legyen. Az egyik foglalkozás kezdetén kifakadtam és nagy hevülettel harsányan így köszöntem: „Szebb jelent!” Lett is ebből kavargás, büntetés, pellengérre állítás. Amit akkor homályosan éreztem erről, annak időközben lecsillapodtak hangulati elemei és jelentése is letisztult.

A „Szebb jövőt!” valójában arról szól, hogy ezt nagyon komolyan kell vennünk és dolgoznunk érte. Ami pedig meggyőződésemmé vált azóta, nem más, mint az, hogy a jövő a jelenben kezdődik. Játék a szavakkal? Nem, egyáltalán nem az. Amint elkészül a jövő terve és kialakultak előfeltételei, a jövő építését azonnal, még ma, igen, ebben a percben, a jelenben kell elkezdni. És ha időközben szólítanak, nyugodt lelkiismerettel mondhatjuk: „Jelen!”

Bíró András